

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistallenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Laaksonen, H., Nisula, E., Rintamäki, E., Kemppainen, A., Nurminen, J., Ahonen, S. & Koli, A. (2019) Opiskelijat mukana hanketyössä – tiukkaa työtä, joustamista, tuloksia. TAMK-blogi, 27.11.2019.

URL: <https://blogs.tuni.fi/tamkblogi/teema2/opiskelijat-mukana-hanketyossa-tiukkaa-tyota-joustamista-tuloksia/>

Opiskelijat mukana hanketyössä – tiukkaa työtä, joustamista, tuloksia

27.11.2019 — Arja Hautala

Sanna Aho ja Annika Kolli tutkimustyön tekeminen opetti keskeneräisyyden sietämistä.

Ylemmän AMK-tutkinnon opiskelijoiden mukaan saaminen hankkeisiin on haastavaa, sillä useimmat opiskelijat haluavat tehdä opinnäytetyön tai projektityön itse valitsemastaan aiheesta ja mahdollisesti omaan organisaatioon. Onneksi kuitenkin opiskelijoiden joukossa on myös niitä, joita kiinnostaa hanketyöskentely oman oppimisen laajentamisena.

Hanke voi antaa opiskelijalle erilaisen mahdollisuuden työskentelyyn ja voi mahdollistaa myös hankkeen julkaisun sekä seminaareihin osallistumisen.

[Etänä Enemmän -sote-työ uudistuu -hanke](#) (2019-2021) käynnistyi tammikuussa 2019, mutta jo sitä ennen yliopettaja **Hannele Laaksonen** oli markkinoinut hanketta omalle syksyllä 2018 aloittaneelle ryhmälleen. Tavoitteena oli saada hankkeeseen opinnäytetöiden tekijöitä vähintään kahdesta YAMK-tutkinnosta, sosiaali- ja terveysalan johtamisen ja hyvinvointiteknologian YAMK-tutkinnoista. Hankkeessa kehitetään etäjohtamista, etätyönohjausta, etävertaistukea, muutosjohtamista sekä näihin liittyvää osaamista. Hankkeen kokonaistavoitteena on lisätä sotehenkilöstön työhyvinvointia ja tuottavuutta sekä osallisuutta ja tukea henkilöstöä muutosjohtamisen kautta. Valtakunnallista hanketta hallinnoi ja koordinoi Tampereen ammattikorkeakoulu (TAMK) ja osatoteuttajina ovat Itä- Suomen yliopisto, Lapin yliopisto sekä Satakunnan ammattikorkeakoulu.

Sosiaali- ja terveysalan johtamisen YAMK-tutkinnosta osallistuu hankkeeseen kuusi opiskelija tässä alkuvaiheessa. He toteuttavat hankkeessa kolme opinnäytetyötä, joista kaksi valmistuu joulukuksi 2019. Hyvinvointiteknologian YAMK-tutkinnosta osallistuu alkuvaiheessa hankkeeseen 1-2 opiskelijaa. TAMKin tukisäätiö myönsi jokaiselle hankkeen alkuvaiheen opiskelijalle 1000 euron stipendin, mistä iso kiitos säätiölle.

Hanketyöskentely vaatii joustamista ja muutoksiin varautumista

Fysioterapeutit **Emmi Nisula** ja **Elina Rintamäki** lähtivät kiinnostuneena mukaan hankkeeseen. Hankkeesta ilmoitettiin sähköpostitse aloittaneelle ryhmälle ja he innostuivat siitä välittömästi. Emmi ja Elinan aiheeksi valikoitui työhyvinvoinnin ja työn hallinnan tarkastelu määrällisen tutkimuksen keinoin.

He pohtivat omaa prosessiaan seuraavasti:

Aihe on erittäin ajankohtainen ja paljon keskustelua herättävä – etenkin työhyvinvoinnin saralta. Työn hallintaa tulisi huomioida entistä enemmän organisaatioissa sen kulkiessa käsi kädessä työhyvinvoinnin kanssa.

Opinnäytetyö polkaistiin käyntiin 2018 syksyllä. Opinnäytetyön suunnitelman hyväksynnän jälkeen työstimme tehokkaasti teoreettista viitekehystä kevään ja kesän aikana (2019).

Paneuduimme erilaisiin, niin kansallisiin kuin kansainvälisiin lähteisiin ja rakensimme kirjallisuuskatsauksen vahvasti tieteellisiin tutkimuksiin perustuen.

Aineistonkeruumenetelmänä käytimme kyselylomaketta, jonka kautta saadut vastaukset saimme käsiimme kesällä. Vastausten pohjalta olemme aktiivisesti kirjoittaneet työmme tutkimustulosten osiota. Työmme valmistuminen venyi ajallisesti kuin mitä alkuperäisessä aikataulusuunnitelmassa olimme kaavailleet erinäisistä henkilökohtaisista syistä johtuen. Työn olisi nyt määrä valmistua kevään 2020 aikana.

Hankkeessa mukana oleminen on luonut meille laajempaa ja tarkempaa käsitystä hanketyöskentelystä ja niiden järjestelyistä. Hankkeessa on mukana useita osapuolia, joten erilaisiin muutoksiin oli osattava varautua. Tässä mukana oleminen on vaatinut joustamista kaikkien osapuolten kesken, mutta uskomme lopputuloksen olevan onnistunut kaikkien osalta. Haluammekin lainata ohjaajamme sanoja: “tämä on oppimisprosessi” ja sitä se todella oli. Olemme oppineet paljon.

Syvempää tuntemusta esimiestyöhön

Anne Kemppaiselle ja **Jutta Nurmiselle** opinnäytetyön aiheen valinta tuotti aluksi mietittävää, koska he halusivat tehdä työn, jolla olisi merkitystä. Lopulta Anne ja Jutta päättivät osallistua hankkeeseen, koska siinä tehtävälle tutkimukselle olisi olemassa selkeä tarve. Heistä tuntui mielekkäältä tehdä tutkimus, jolle olisi käyttöä tulevaisuudessa. Hankkeeseen osallistumisesta oli heille toki muutakin hyötyä esimerkiksi ajan käyttöä helpottavaa, koska tutkimuksen aihe oli valmiiksi mietitty ja rajattu.

Anne ja Jutta avaavat omia kokemuksiaan:

Opinnäytetyömme liittyi Etänä Enemmän -hankkeeseen ja tehtävänämme oli tuottaa tietoa lähiesimiesten toteutuneesta työnohjauksesta ja vertaistuesta sekä niiden tarpeesta. Tavoitteenamme oli saada selville tilanteita, joissa niitä voitaisiin tarjota etänä. Tehtävä osoittautui sekä haasteelliseksi että mielenkiintoiseksi. Jotta todellakin saisimme aikaiseksi uutta tietoa, kiinnitimme huomiota erityisesti kysymysten laatimiseen, aineiston keräämiseen ja analysointiin sekä tulosten esittämiseen. Hiusten harmaantumista aiheutti työn edetessä muun muassa se, että johtamiseen liittyvää, etätyönohjausta ja -vertaistukea koskevaa tutkimusaineistoa ja kirjallisuutta löytyi hyvin niukasti. Moneen kertaan ehdimme miettiä, miten helpottavaa olisi, jos aineistoa olisi tarjolla yllin kyllin ja voisimme vain poimia tutkimukseemme kirsikat kakun päältä. Näin ei tällä kertaa siis ollut.

Lopulta päädyimme tekemään sekä lomake- että teemahaastattelut. Olimme pääsääntöisesti itse yhteydessä tutkimukseen osallistujien kanssa ja järjestimme ryhmähaastatteluaajat. Organisoinnista saikin hyvää kokemusta tutkimuksen edetessä. Haastattelemalla useita esimiehiä saimme kattavan kuvan Pirkanmaan sote-alan lähiesimiesten työstä. Siis siitä työstä, mihin koulutuksemme antaa nyt pätevyyden ja valmiudet. Meille hankkeeseen osallistuminen tuottikin syvempää tuntemusta sote-alan esimiesten työhön kuin mitä

olisimme muutoin saaneet hankittua. Erityisen mielenkiintoisen hankkeeseen osallistumisesta teki myös se, että oma tutkimuksemme liittyi suurempaan kokonaisuuteen. Hankkeeseen osallistumalla koimme omalla tutkimuksellamme olevan merkitystä ja seuraammekin mielenkiinnolla hankkeen etenemistä ja tutkimustulostemme hyödyntämistä.

Työn ohessa opiskelu vaati ajan käytön organisointia ehkä enemmän kuin koskaan aiemmin. Oman ja perheen elämän, työelämän sekä opiskelun yhteensovittaminen puolentoista vuoden ajan on saavutus jo sinänsä. Opintovapaan pitäminen auttaa jaksamaan sekä suoriutumaan vaativista opinnoista ja toiselle meistä opintovapaan pitäminen tulikin mahdolliseksi. Oman haasteensa toi myös opinnäytetyön tekijöiden asuminen etäällä toisistaan, mutta kokemuksemme perusteella sellainenkaan ei ole voittamaton este yhteistyön onnistumiselle. Kiireisten ja työntäyteisten tutkimuskuukausien jälkeen iloinen yllätys oli Etänä enemmän – sotetyö uudistuu -hankkeeseen valmistuneesta opinnäytetyöstä maksettava, TAMKin tukisäätiön myöntämä 1000 euron stipendi. Siitä iso kiitos stipendiä ehdottaneelle opettajalle.

Keskeneräisyyden sietämistä

Osallistuminen hankkeeseen kuulosti **Sanna Ahosen** ja **Annika Kolin** ajatuksissa ensi alkuun helpolta. Ei tarvinnut lähteä miettimään mistä aiheesta tutkimusta tekisi ja mihin kohteeseen, tai mikä aihe sopisi kahdelle eri koulutusohjelmalle ja työkokemuksen omaavalle tekijälle. Tekijöille tulikin paljon asioita ja ohjeita valmiina. Kyselylomake, yhteistyö kohdeorganisaatioihin, kyselyiden esitestaaminen ja lähettäminen ja aikataulu päätettiin ja hoidettiin hankkeen työntekijöiden toimesta. Myös tulosten tuominen analysoitavana muotoon toteutettiin hankkeen työntekijöiden toimesta ja toi varmasti luotettavuutta ensimmäistä kertaa kvantitatiivista tutkimusta tekeville. Nämä kaikki asiat ehdottomasti helpottivat opinnäytetyön tekijöitä.

Sanna ja Annika pohtivat opinnäytetyön prosessia sen alkumetreiltä lähtien näin:

Hankkeessa oleminen toi meille myös yllätyksiä asiaan. Ensinnäkin koko prosessi työstettiin ikään kuin väärin päin. Koska kyselylomake oli jo olemassa valmiina ja päätettynä hankkeen toimesta, tuli tutkimuskysymykset ja teoria ilmiön tarkasteluun rakentaa tämän pohjalta. Ilmiönä muutoskyvykyys ja muutosjohtaminen olisivat olleet huomattavasti laajempia, kuin mitä käytetty kyselylomake mahdollisti tarkasteltavan. Tämä tosin huomioitiin tutkimuksen johtopäätöksissä.

Saimme hankkeeseen osallistuessamme keskittyä siis puhtaasti tutkimuksen tekemiseen. Meidän ei juurikaan tarvinnut miettiä tutkimustyön ulkopuolella tapahtuvia lupaan, yhteydenpitoon ja aikatauluihin liittyviä asioita. Toki tutkimus tarvitsi omaa aikatauluttamista ja siinä pysymistä jo hankkeenkin aikataulujen vuoksi, mutta joku muu huolehti puolestamme, että kaikki mahdolliset asiat tulivat huomioitua. Teimme myös ensimmäistä kertaa kvantitatiivista tutkimusta, jonka maailma vei meidät mennessään. Nautimme suunnattomasti määrällisen tutkimuksen tekemisestä. Terveystieteiden tutkimuksessa kun perinteisesti tehdään paljon laadullista tutkimusta, niin oli todella virkistävää ja opettavaista syventyä todennäköisyyksien ja erilaisten yhteyksien maailmaan.

Hankkeeseen osallistuessa saimme huomata, kuinka tutkimus on todellakin prosessi, jossa asiat muuttuvat matkan varrella ja niihin on vain mukauduttava. Tämä tulee hyvin esille siinä, että ensimmäisessä tutkimussuunnitelmassamme oli vielä tarkasteltavina ilmiönä

muutosjohtaminen ja tuloksellisuus, vaikka lopullisessa työssä puhutaan muutoskyvykkyydestä ja sen johtamisesta. Vaikka hetkellisesti tämä oli hyvinkin turhauttavaa tehdä niin sanotusti turhaa työtä, toi asian laajempi pohdinta varmasti syvyyttä ja ymmärrystä asiaan eri tavalla, kuin jos olisimme heti alkuun lähteneet tutkimaan tätä rajatumpaa ilmiötä. Myös kohdeorganisaatiot, jotka olivat tutkimuksen kohteena, tulivat selville vasta juuri ennen kyselylomakkeen lähettämistä. Tämä tietenkin vaikutti tutkimuksen toimintaympäristön kuvaamiseen. Kaikkiaan nämä eri vaiheet prosessissa ovat olleet hyvin opettavaisia. Ne ovat opettaneet juurikin prosessin merkitystä, missä kaikki on valmista, mutta mikään ei sitten kuitenkaan ole lopullisesti valmista. Se on opettanut ennen kaikkea keskeneräisyyden sietämistä.

Lopuksi

Hankkeen alkumetreillä saimme siis hankkeeseen kuusi innokasta sosiaali- ja terveysalan johtamisen YAMK-tutkinnon opiskelijaa toteuttamaan paritöinä kolme opinnäytetyötä. Heillä kaikilla on oma tarinansa kerrottavana prosessin kulusta ja matkan varrella koetuista sekä opituista asioista. Projektissa voi moni asia muuttua ja siksi tarvitaan joustavuutta, muutoksen sopeutumista ja epävarmuuden sietokykyä. Hanke mahdollistaa opiskelijoille paljon sellaisia kokemuksia, joita ei ns. ”tavallista” opinnäytetyötä tehdessä pääse kokemaan kuten valmiiksi työstettyjä suunnitelmia ja lomakkeita sekä käytännön organisointia hankkeen kautta.

Hankkeissa mukana oleminen tarkoittaa usein myös sitä, että opiskelija pääsee kirjoittamaan ammatillista artikkelia hankkeen julkaisuun tai johonkin ammatilliseen lehteen. Mahdollisuus osallistua myös hankkeen seminaareihin on mahdollista. Opinnäytetöiden tuloksia käytetään hankkeen valmennuspajoissa hyödyksi koko hankkeen ajan ja tulokset esitellään hankkeeseen osallistuville organisaatioiden edustajille sekä valmennusryhmiin osallistuville. Hanke jatkuu vielä vuoden 2021 loppuun asti, joten opiskelijoita on jo rekrytoitu seuraavaan vaiheeseen toteuttamaan väliarviointeja vuoden 2020 syksyn tilanteeseen. Myös hankkeen viimeisenä vuonna rekrytoidaan opiskelijoita loppuarviointien toteuttamiseen.

Teksti ja kuvat: Sosiaali- ja terveysalan johtamisen ylemmän AMK-tutkinnon opiskelijat Emmi Nisula, Elina Rintamäki, Anne Kemppainen, Jutta Nurminen, Sanna Ahonen ja Annika Koli sekä yliopettaja Hannele Laaksonen